

[Ingeborg Hansen.]

altsaa ingen Interessé i den anden Kvindes Død. Retten for en fraskilt Kvinde til at faa Andel i Enkepensionen er afhængig af, at det i Bevillingen eller Dommen er bestemt, at hun skal have Ret til Enkepension, og, som jeg allerede har bemærket, afhængig af, at Manden overhovedet svarer Bidrag til hende. Retten til Enkepension bortfalder fuldstændig, naar den fraskilte Hustru gifter sig igen, og den genopstaar ikke, hvis hun senere skulde blive Enke eller fraskilt. Og saa nævner Loven udtrykkeligt, at Pensionsretten ikke berøres af Separation.

Jeg kan ikke se andet, end at disse Regler er affattet med en heldig Haand. De er klare, de er rimelige, og de forekommer en at være retfærdige. Der er dog nogle enkelte Ting, som jeg gerne vil have Lov at drage frem. Det kan maaske ske under den Udvalgsbehandling, som jeg vil tillade mig at stille Forslag om, naar denne Behandling er til Ende, men jeg skal allerede nu nævne, hvad det drejer sig om.

Det ene er Bestemmelsen i § 2, Stk. 2, der handler om Retten til Enkepension for den fraskilte Hustru, hvor der staar: „dog at Pensionen i intet Tilfælde kan udgøre et større Beløb end det hende paa Dødsfaldets Tidspunkt i Henhold til Skilsmissevilkaarene tillagte aarlige Underholdsbidrag“. Nu er Forholdet i Praksis det, at Bidraget meget ofte fastsættes af Overøvrigheden og derfor ogsaa er undergivet Ændringer af Overøvrigheden. Disse Ændringer er tit rent midlertidige, og det hænder, at Bidraget helt bortfalder for et halvt eller et helt Aar. Saa er Spørgsmaalet: Vil Mandens Død absolut medføre, at kun det, hun i den sidste Tid før hans Død har faaet udbetalt, altsaa i visse Tilfælde Nul, bliver bestemmende for hendes Pension? I saa Fald bliver Spørgsmaalet, om man for Fremtiden skal undgaa ethvert Afkald, selv midlertidigt, paa Bidrag fra Manden. Dette Spørgsmaal kan der maaske tales nærmere om i Udvalget.

I samme Forbindelse vil jeg nævne en Udtalelse, der staar i Bemærkningerne om det Tilfælde, at Manden dør, før Bidragets Størrelse er fastsat, men efter at Bidragretten er fastslaaet. Burde dette ikke finde Udtryk paa en eller anden Maade i Loven?

Et tredie Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den højtærede Finansminister, gaar ud paa, om der ikke paa en eller anden Maade kan indføres en Overgangsbestemmelse eller en ændret Ikrafttrædelsesbestemmelse. Det vilde maaske være mest praktisk, om det blev i Form af en Over-

gangsbestemmelse, saa at Loven kunde bringes i Anvendelse paa Ægteskaber, der ikke er opløst ved Lovens Fremsættelse, men staar for at skulle opløses, saa at de paagældende Kvinder kan faa Del i de Godder, som Lovforslaget her giver, eller saaledes at der, hvis Ægteskabet opløses, uden at Pensionsspørgsmaalet afgøres ved Bevilling eller Dom, for disse Ægteskabers Vedkommende gives en vis Adgang til at faa Pensionsspørgsmaalet genoptaget. Muligvis kunde det ogsaa ordnes saaledes, at Pensionsretten indtræder, uden at disse Betingelser er opfyldt for de Ægteskabers Vedkommende, der opløses, inden Loven træder i Kraft. Det er muligt, at Gennemførelsen er vanskelig, men jeg haaber, at vi kan drøfte det i Udvalget.

Dette er i store Træk, hvad jeg har at bemærke angaaende Lovforslaget om Pensionsrettens Bevarelse. Det andet Lovforslag, om Ændringer i Tjenestemandsløven, er i det store og hele en nødvendig Følge af det foregaaende Lovforslag. § 1 er næsten helt igennem en Gentagelse af Bestemmelserne i det foregaaende Lovforslag, men der er dog enkelte Bestemmelser, som jeg maa gøre et Par Smaabemærkninger om.

Først og fremmest om § 1, Stk. 10; der nu giver Ret til Pensionstillæg for Børn, som Manden har med den fraskilte Hustru, selv om han ikke efterlader sig Enke. Som Bestemmelsen har været formuleret indtil nu, var der, hvis Manden ikke efterlod Enke, ingen Hjemmel til at give den fraskilte Hustru og Børnene Pensionstillæg. Som det nu er formuleret, er Retten ikke afhængig af, om Manden efterlader sig Enke eller ej. Den fraskilte Hustru betragtes paa samme Maade som Enken og vil altsaa kunne faa Bidrag til sine Børn med Tjenestemanden. Det er heldigt, at denne Bestemmelse er ændret ved samme Lejlighed.

I Lovforslaget om Ændring i Tjenestemandsløven er der nogle Bestemmelser om Efterbetaling, Efterindtægt, tror jeg det hedder, som den fraskilte Hustru ikke faar Del i, medens hun faar Pension udbetalt straks. Det er en Ændring, som forekommer mig rimelig, saaledes som Sagerne ligger.

Disse Smaating og maaske andre haaber jeg vi kan drøfte i et Udvalg. Jeg skal til Slut gentage, at Lovforslaget er særdeles velkomment og vil løse mange Konflikter, som hidtil er anset for næsten uløselige.

Esther Malling Pedersen: De to foreliggende Lovforslag, hvoraf det ene tilsigter at sikre fraskilte Hustruer Pensions-